

LIBER PRIMVS

cat. Sed quandoq; quidez/ qui nūc egrotat, aut sedet, quādoq; autē, qui egrotabat prius. Verūtamē sanabatur quidem egrotans, cū egrotans. Sanus autem non cum egrotans, sed egrotans non nunc, sed prius.

¶ Et hec aliquo mō sunt qdā cōclusiones paralogismi/ rū, s; deductiones sophsimati tales. Nōne sedēs surgit? Vtiq; num surgens stabat: z qñō nō: igit sedens stabat. Rursus nōne g sanā recte valet cōcedendū est, nōne g laborat morbo sanā. Vtiq; igit g laborat morbo recte valet, q est absurdū. In vtroq; igit horum sylloz maior ppō hz deceptionē. Nā surgentē stare z sanatū recte valere duplex est, aliud qdē q simul cepit surgere z stetit, z simul cepit sanari z recte valet, que qdē concedenda nō sunt, nam falsa sunt. Aliud autē q contingit prius sanatū z prius surgentē esse, z postea nunc recte valere z stare, quo pacto vtiq; concedendū est. Ideo enī stare surgentē qī cepit surgere impōte est, z non opōtet de ipso concedere vtiq;, sed sū nunc stare q paulo ante surgebat est possibile z de hoc opōtet cōcedere vtiq;. Similiter etiā in hoc quod sanabatur recte valet. Nam q quis sanatus z recte simul valeat impōssibile est z non est concedendū dicenti, sed illud q anno p̄terito sanabatur recte valet est verum, z in hoc admittendum est cum nōn sit absurdum. Circa igitur equiuocationem in his orationibus redargutio vel etiā amphibologia est. Nam hec inter se conueniunt, vt etiā prius dictum est, z p̄cedentes discimus quomodo etiā nunc se habet problema. Num iudex vnitur opere legis? Vtiq;, sed nōne qui vnitur opere alicuius illius est principii: p̄ofus quidem, igit iudex est institutor z principium legis. Nam z hic duplex est vti alicuius opere, aliud quidem vt instrumento q non est inuenire in ipso iudice, aliud autem vt principium p̄prie constitutionis q non prohibeatur, z ob id sub legislatore esse z reduci ipsū quod est sub p̄ncipe aliquo z qd est principium z institutor eius. Verum dicendo maiores z minores p̄positiones paralogismi z maiores in quibus dicit. Nam qui surgebat stat z qui sanabatur, sanus est, z minores in quibus inquit q surgit sedens, z sanā egrotās inducit subiungitq;. Egrotantē enim quod libet facere aut pati nōn vnum significat, qd quidē indicat q numero est vniū z vniū significat sanabatur sanus z surgebat stans, sed equiuocus est. Est autē illud facere insinuatū sedendi vel magis surgendi, vel forte vtriusq;, z illud pati ipsū egrotare. Sed est set apertius si sic ponebatur. Nam sanare egrotantem z stare surgentem non vnum significat, quia aliquando p̄rationem dicentem q qui sanabatur sanus est, significatur q qui sanabatur nunc sanus est q est falsum. Nā impōssibile est actu habere sanitatem qui nunc sanabatur z sanitatem paulop̄o adeptus est, quod autē significatur rursus per hoc q qui sanabatur forē decē diēri spacio, id est ad sanitatem reducebatur, nunc sanatur, que cum dicit subiungit. Verūtamē sanabatur quidē egrotans cum egrotat z cetera, que quidem vt solutio est sophsimati. Est autē q dicit tale, sanari quidem dicitur z egrotans nunc z egrotans olim, sanari autē non nūc qui sanus est se quicūq; olim sanabatur, at egrotās sumptum est ab Aristotele qui nunc egrotat, z egrotans aliquando egrotans, sed egrotans nunc non sanatur, sed q egrotabat prius z non nunc. Vt nōo apertius dicitur, sic dicendum est. Et egrotans nunc z egrotans prius ad

sanitatem restitutus diceretur sanari. Verūtamē sanabatur egrotans, quia egrotauit z sanatur recte valet, quia non egrotat.

¶ Per amphiboliam autem, sunt tales, velle capere me hostes. Et putas ne quod quis cognoscit, hoc cognoscit. Et enim z cognoscentem z cognitum contingit qsi significare hac oratione. Et putas quod quis videt, id videt, videt autem colūnaz, quare colūna videt. Et putas, quod tu dicis esse, hoc tu dicis esse? Sa rum autem dicis esse. Tu ergo dicis sacrum esse. Et putas ne est silentem dicere. Duplex enim est z silentem dicere, z hunc dicere silentem, z que dicuntur. Sunt autē tres modi sū equiuocationes z amphiboliā. Vnus quidē, quando oratio vel nomen plura significat p̄ncipaliter, vt aquila, vel canis. Alius autē, quando soliti, famus sic dicere. Tertius nōo modus, quando compositus plura significat, separatim nōo simpliciter, vt scire literas. Nam vtriusq; fortasse vnum quidē significat, z scire, z literę, ambo autē plura. Aut literas ipsas scientiam habere, aut literarum alium. Amphibolia igitur z equiuocatio p̄pter hos modos sunt.

¶ Cum acceperit z docuerit de paralogismo facto circa equiuocationem quo fit p̄cedit transitq; ad paralogismos factos per amphibologiam ambiguitatēue conuinitatis gratia. Et enim etiā in enumeratione sophsimatū circa dictionem sūm modū amphibologiaz ordinant. Sed exēpla ponit admodū aperta z non solū qualia data problematica de sophsistis dicunt, sed qualia verisimile est ē in oratione non cōclusa syllo inuenire. Nam hoc velle me capere hostes nō est vt p̄blema, sed qst ambiguū p̄s. Nam oratio significat vel me obtinere hostes ac superare, vel contra hostes me. Tale quoq; est hoc fiat nunc me distolui. Nā significat oīo seipos tāp̄re z destrui. Est alia, deductio sophsimatis deinceptualis. Num q cognoscit alius hoc cognoscit? sed alius cognoscit lapidē, igit cognoscit lapis. Rursus q videt alius videt vtiq;, sed alius videt lignū, igit videt lignū, plana est z ambo solutio. Nā duplex ē in ambobus oīo. Silt autē se hz cuz his z hoc nōne tu asseris esse q tu asseris esse: sed asseris esse lapidē, tu igitur asseris esse lapis. Itē hoc nōne est silentē dicere. Nāz hec deductio sophsimatis sic se hz, dicis q tu dicis, vtiq; dicis autē filere, igitur silens dicis, vel contra dicis silens. Sed hoc sophsimatum silēte dicere sic Euthydemus interrogant nōne silentes est dicere nullo pacto, sed nōne qñ dicis lapides lignū ferrū nōne dicis silentē vtiq;, igit est silentem dicere. Deinde rursus arguens in contrariū dicit, nōne silentē dicere, nullo pacto, cur qñ files non omnia files vtiq;, igitur z dicentem files est igitur silentē dicere. Nāz hic non dicere de non dicere dedit, sed alter accepit ad dicentem. Sunt autē tres modi eozum qui circa equiuocationē z amphibologiam sunt. Dixit qdē ex p̄cedēis modis qbus sūt paralogismi oīos solos alii circa equiuocationē, z alii circa ambiguitatē, sed ante hoc ponendū est deinceps